

Bundesverband, 3. Bundesverband der Betriebskrankenkassen, 4. Bundesverband der landwirtschaftlichen Krankenkassen, 5. Verband der Angestellten-Krankenkassen e.V., 6. AEV — Arbeiter-Ersatzkassen-Verband e.V., 7. Bundesknappschaft, 8. Seekrankenkasse, 9. Republika Federalna Niemiec, reprezentowana przez Bundesministerium für Gesundheit und Soziale Sicherung.

Sozialgericht Köln zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy dyrektywę Rady 89/105/EWG⁽¹⁾ z dnia 21 grudnia 1988 r. dotyczącą przejrzystości środków regulujących ustalenie cen na produkty lecznicze przeznaczone do użytku przez człowieka oraz włączenia ich w zakres krajowego systemu ubezpieczeń zdrowotnych (dyrektywa w sprawie przejrzystości) należy interpretować w ten sposób, że są z nią sprzeczne przepisy krajowe, które po wyłączeniu z zakresu świadczeń państwowego systemu zdrowotnego produktów leczniczych wydawanych bez recepty upoważniają instytucję tego systemu do wydawania norm wykluczających produkty lecznicze z tego wyłączenia nie przewidując postępowania w trybie art. 6 ust. 1 zdanie drugie i ust. 2 dyrektywy w sprawie przejrzystości?
- 2) Czy dyrektywę 89/105/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. należy interpretować w ten sposób, że przyznaje ona producentom produktów leczniczych określonych w pkt 1 niniejszego postanowienia podmiotowe prawo publiczne w szczególności do opatrzonej uzasadnieniem i pouczeniem prawnym decyzji o włączeniu jednego z ich produktów leczniczych do wykazu z rodzaju określonego powyżej także wówczas, gdy przepisy krajowe nie przewidują ani odpowiedniego postępowania w sprawie wydania decyzji, ani odpowiedniego postępowania odwoławczego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 40, str. 8.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Verwaltungsgericht Darmstadt z dnia 17 sierpnia 2005 r. w sprawie Ismail Derin przeciwko Landkreis Darmstadt-Dieburg

(Sprawa C-325/05)

(2005/C 281/13)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 26 sierpnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Verwaltungs-

gericht Darmstadt z dnia 17 sierpnia 2005 r. w sprawie Ismail Derin przeciwko Landkreis Darmstadt-Dieburg.

Verwaltungsgericht Darmstadt zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy obywatel turecki, który w drodze łączenia rodzin jako dziecko przeprowadził się do swoich rodziców zatrudnionych w charakterze pracowników w Republice Federalnej Niemiec, traci swoje prawo pobytu wynikające z prawa do ubiegania się o każde miejsce pracy na podstawie art. 7 zdanie pierwsze druga alternatywa decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszeniowej EWG-Turcja (decyzja nr 1/80) — z wyjątkiem przypadków z art. 14 decyzji nr 1/80 oraz w razie opuszczenia przyjmującego Państwa Członkowskiego na znaczny okres czasu bez uzasadnionych przyczyn — także wówczas, gdy po ukończeniu dwudziestego pierwszego roku życia nie mieszka już razem z rodzicami i nie otrzymuje od nich środków utrzymania?

Jeżeli odpowiedź na pytanie pierwsze będzie twierdząca:

- 2) Czy pomimo utraty statusu prawnego z art. 7 zdanie pierwsze tiret drugie decyzji nr 1/80 ów turecki obywatel korzysta ze szczególnej ochrony przed wydaleniem na podstawie art. 14 decyzji nr 1/80, jeżeli po rozwiązaniu wspólnoty zamieszkania ze swoimi rodzicami był nieregularnie zatrudniony w sposób niesamodzielny, nie uzyskując poprzez swoją cechę pracownika niezależnego statusu prawnego z art. 6 ust. 1 decyzji nr 1/80, a przez okres wielu lat wykonywał wyłącznie samodzielną działalność gospodarczą?

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 15 czerwca 2005 r. w sprawach połączonych T-71/03, T-74/03, T-87/03 i T-91/03, Tokai i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, dotyczące sprawy T-91/03, wniesione w dniu 30 sierpnia 2005 r. przez SGL Carbon AG

(Sprawa C-328/05 P)

(2005/C 281/14)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 30 sierpnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie SGL Carbon AG od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 15 czerwca 2005 r. w sprawach połączonych T-71/03, T-74/03, T-87/03 i T-91/03, Tokai i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich dotyczące sprawy T-91/01. Pełnomocnikami procesowymi wnoszącej odwołanie są adwokaci Dr. Martin Klusmann i Dr. Frederik Wiemer, Freshfields Bruckhaus Deringer, Feldmühleplatz 1, D-40008 Düsseldorf.